

Sygn. akt: II AKa 33/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Michał Marzec
Sędziowie	SSA Piotr Filipiak (spr.) SSA Robert Kirejew
Protokolant	Agnieszka Curyło

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Gliwice –Wschód w Gliwicach Beaty Pańczyk - Wujec

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017 r. sprawy

K. W.

s. W. i G.

ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk oraz art. 286 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i zast. art. 12 kk

na skutek apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 28 września 2016 roku, sygn. akt IV K 133/14

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżonego K. W. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania odwoławczego, w tym opłatę za II instancję w kwocie 400 (czterysta) złotych.

SSA Piotr Filipiak SSA Michał Marzec SSA Robert Kirejew

II AKa 33/17

UZASADNIENIE

K. W. oskarżony został o to, że:

I. W okresie od grudnia 2003 r. do stycznia 2004 r. w G., działając w krótkich odstępach czas, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc współwłaścicielem podmiotu gospodarczego (...) s.c. E. W., K. W. z/s w P., Oddział w

G. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela podmiotu gospodarczego PPHU (...) z/s w D., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi wydobywcze ładowarką (...) na jeziorze D. oraz usługi transportowe i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził PPHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 26.603,64 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

II. W okresie od grudnia 2003 roku do lutego 2004 roku w G. i C., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc współwłaścicielem podmiotu gospodarczego (...) s.c E. W., K. W. z/s w P., właścicielem podmiotu (...) w P. odział w C. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela podmiotu gospodarczego PPHU (...) sp. j. z/s w miejscowości D. (...), co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi sprzętowe spycharką i koparką na terenie G. i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził PPHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.104,97 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

III. W okresie od czerwca 2002 roku do września 2002 w B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. Oddział w (...) przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd I. K. prowadzącego Usługi (...) z/s w miejscowości B. co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi transportowe przy budowie obwodnicy drogowej w miejscowości D. i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził I. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem kwocie 29.556,71 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

IV. W okresie od marca 2003 roku do maja 2003 w B. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. Oddział w (...) przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd U. P. prowadzącą Usługi (...) z/s w S., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych, zlecił usługi transportowe przy budowie drogi ekspresowej S. - C. i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził U. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.427,40 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

V. W okresie od kwietnia 2003 roku do lipca 2003 roku w B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. Oddział w (...) przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd K. C. prowadzącego Usługi (...) z/s w miejscowości K., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych, zlecił usługi transportowe wywozu ziemi przy budowie drogi ekspresowej B. - C. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził K. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 13.367,24 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

VI. W dniu 25.10.2002 roku w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd pomiot gospodarczy (...) SA Oddział w B., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych, dokonał zakupu opon w ilości 12 szt. z terminem płatności do 08.11.2002r. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził (...) SA. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.052,00 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

VII. W dniu 12 lipca 2002 roku w Z. k/ T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd Firmę Handlowo Usługową (...) Ł. P. z/s w Z., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych dokonał zakupu oleju napędowego w ilości 3412,698 litra i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził w/w podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.600 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

VIII. W okresie od czerwca 2003 roku do sierpnia 2003 roku w B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. Oddział w B. ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd J. W. prowadzącego Zakład Remontowo Budowlany

z/s w W., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi sprzętowe koparką na terenie zakładu (...) w Z. i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.952,00 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

IX. W okresie od sierpnia 2002 roku do grudnia 2002 roku w B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. Oddział w B. ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd W. K. prowadzącego Usługi Transportowe pod nazwą (...) z/s w N., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi transportowe na teren budowy obwodnicy w miejscowości D. i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.023,90 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

X. W okresie od lipca do sierpnia 2002 roku w P. i D., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd E. M. prowadzącego Usługi (...) z/s w R. , co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi transportowe na przewóz tłucznia przy budowie obwodnicy drogowej w miejscowości D. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.543,28 zł,

XI. W dniu 30.09.2002 w D., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd N. K. prowadzącego (...) z/s w R., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi transportowe na przewóz tłucznia przy budowie obwodnicy drogowej w miejscowości D. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.662,80 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

XII. W okresie od maja – sierpnia 2003 w B. będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd J. F. prowadzącego Firmę (...) z/s w C., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi sprzętowe spycharką przy budowie drogi ekspresowej S.-C. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 34.823,16 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XIII. W okresie od maja – lipca 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd S. K. pełnomocnika firmy (...) B. K. z/s w W., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi sprzętowe walcem drogowym przy budowie obwodnicy drogi w miejscowości O., nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 71.086,35 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XIV. W okresie 17-23 czerwca 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd podmiot gospodarczy (...) S.J. z/s w W., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił usługi transportowe przyczepowe sprzętu zestawem niskopodwoziowym i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6.033,14 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XV. W okresie od kwietnia do sierpnia 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd A. (...) właściciela domu położonego w O. przy ul. (...), co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych wynajął w/w nieruchomości i nie mając zamiaru uregulowania

zobowiązania finansowego za jej wynajem doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.500 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XVI. W okresie od maja do września 2003 roku w P., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd Z. S. (1) prowadzącego Transport Towarowy w miejscowości O., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi sprzętu ciężkiego i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 144.960,40 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XVII. W okresie od sierpnia do listopada 2002 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd Z. B. prowadzącego Firmę Handlowo-Usługowo-Transportową- Sprzętową z/s w D., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi transportowej i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 98.155,44 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XVIII. W okresie od września do października 2002 roku w D., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd D. i R. S. prowadzących podmiot (...) Sp. J z/s w W., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi transportowej i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienionych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.206,96 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XIX. W okresie od sierpnia do grudnia 2002 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd M. K. prowadzącego Usługi Transportowe z/s w R., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi transportowej i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 33.776, 35 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XX. W okresie od kwietnia do czerwca 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd W. P. prowadzącego Usługi Transportowo- Dźwigowe z/s w B., co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi transportowej i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6.070,12 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXI. W okresie kwietnia 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez wprowadzenie w błąd J. i K. M. prowadzących podmiot (...) s.c z/s w S. , co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi transportowej w zakresie przewozu ziemi na budowę drogi ekspresowej S.- C. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.125,45 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

XXII. W okresie od marca do lipca 2003 roku w G. i P., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w G. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd K.K. prowadzącego Usługi Transportowe z/s w Miejscowości (...), co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi transportowej i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.402,98 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXIII. W okresie od kwietnia do lipca 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd K. Ś. prowadzącego Usługi Transportowe z/s w G., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi transportowej w zakresie przewozu materiałów na budowę drogi ekspresowej S.- C. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.761,00 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXIV. W okresie od marca do września 2003 roku w G. i B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w G. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd podmiot (...) Sp. z o.o. z/s w B., reprezentowany przez Wiceprezesa zarządu K. O., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi w zakresie dozoru obiektu- miejsca D.- O. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 53.531,65 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXV. W dniu 10 kwietnia 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd podmiotu (...) z/s w D., reprezentowany przez L. K., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi sprzętem budowlanym i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.165,29 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

XXVI. W okresie od marca do czerwca 2003 roku w L., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd Agencję Usług Specjalistycznych (...) z/s w L., reprezentowaną przez T. K., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi w zakresie dozoru obiektu- miejsca Budowy Obwodnicy D. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.441,48 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXVII. W okresie od kwietnia do lipca w 2002 roku w L., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd (...) Sp. z o.o. z/s w B. reprezentowanej przez W. Z., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi transportowej samochodem osobowym i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 985,76 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXVIII. W okresie od kwietnia do czerwca 2002 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd PPHU (...) z/s w O., reprezentowany przez Z. S. (2), co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi w zakresie wynajmu samochodów ciężarowych I. oraz sprzętu w postaci żurawia samojezdnego oraz koparko- ładowarki i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 199.608,26 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 294 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i zast art. 12 kk.

XXIX. W okresie od marca do lipca 2002 roku w R., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w R., reprezentowaną przez Prezesa zarządu T. P., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi w zakresie wynajmu

sprzętu do robót ziemnych na Budowę Obwodnicy D. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 204.354,93 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku z art. 294 § 1 kk przy zastosowaniu 11§2 kk. i zastosowaniu art. 12 kk.

XXX. W okresie od marca do lipca 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd pomiotu (...) Sp. z o.o. z/s w K., reprezentowaną przez Prezesa zarządu M. D., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi w zakresie wynajmu sprzętu budowlanego do robót ziemnych i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 433.924,61 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku z art. 294 § 1 kk przy zastosowaniu 11§2 kk. i zastosowaniu art. 12 kk.

XXXI. W okresie od lipca do sierpnia 2002 roku w L., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd podmiot (...) z/s w L., reprezentowany przez R. J., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zakupił sprzęt budowlany w postaci spycharki oraz koparki i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 22.750 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXXII. W okresie od kwietnia do lipca 2003 roku w P., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd Firmę Handlowo Usługową własności B. D., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych zlecił wykonanie usługi najmu samochodu ciężarowego i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymienioną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12.956,00 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXXIII. W okresie od maja do sierpnia 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P. przy ul. (...), Oddział w B. ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd S. D. właściciela mieszkania położonego w miejscowości O. 1 gminie D., co do możliwości zaciągania i regulowania zobowiązań finansowych wynajął wymienione mieszkanie i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego za jego wynajem i zużyte media, doprowadził wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 8.848,06 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk. w związku art. 12 kk.

XXXIV. W dniu 19 maja 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) A. P. z/s w G., co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych zawarł umowę najmu walca okołowanego (...) rocznik (...) i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego za jego najem doprowadził w/w pomiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.860 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

XXXV. W dniu 30 czerwca 2003 w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) J.J. z/s w S., co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych, zlecił usługę transportu ziemi na teren budowy drogi krajowej nr (...) i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego wynikającego z wykonanej usługi, czym doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 5.764,50 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

XXXVI. W dniu 24 stycznia 2003 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) Sp. z o.o. z/s w G., co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych, zakupił od w/w firmy części zamienne do maszyn budowlanych i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego wynikającego z faktury VAT nr

(...) czym doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.747,44 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

XXXVII. W dniu 17 września 2002 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) Sp. z o.o. z/s w G., co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych, zakupił od w/w firmy geowłókninę i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego wynikającego z faktury VAT nr (...) doprowadził w/w podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7.095,52 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

XXXVIII. W dniu 1 czerwca 2002 roku w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) C. S. z/s w K., co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych, wynajął samochód m-ki S. o nr rej (...) i nie mając zamiaru uregulowania w całości zobowiązania finansowego za jego najem doprowadził w/w podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 31.672,29 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

XXXIX. W dniu 13 grudnia 2002r, w B., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) s.c. z/s w D., co do możliwości zaciągania wywiązywania się ze zobowiązań finansowych, zakupił od w/w spółki kontenery biurowe i barakowóz budowlany nie mając zamiaru uregulowania w pełni zobowiązania finansowego za ich zakup wynikającego z faktury VAT z dnia 13.12.2002r, nr (...) czym doprowadził w/w podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.950,60 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

XL. W okresie od lipca 2002r. do sierpnia 2002r. w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) M. M. z/s w T. co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych zlecił usługę transportu tłucznia i kamienia z kopalni (...) do D. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego wynikającego z faktur VAT z dnia 31.07.2002r. nr (...) oraz z dnia 31.08.2002r. nr (...) doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 14.992,82 zł., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

XLI. W okresie od lipca 2002r. do sierpnia 2002r. w R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) A. S. z/s w T., co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych zlecił usługi transportu tłucznia z D. do D. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego wynikającego z faktur VAT z dnia 31.07.2002r. nr (...) oraz z dnia 27.08.2002r, nr (...) doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 9.995,21 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw, z art. 12 kk.

XLII. W okresie od kwietnia 2002r, do sierpnia 2002r. w L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) z/s w L. co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych zlecił w/w firmie usługi transportu i nie mając zamiaru całkowitego uregulowania zobowiązania finansowego doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 14.804,03 zł, tj. o przestępstwo z art 286 § i kk w zw. z art. 12 kk.

XLIII. W 2002 roku w L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) z/s w L. co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych zakupił w w/w firmie paliwo nie mając zamiaru uregulowania wynikającego z zakupu zobowiązania finansowego, czym doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 118.763,76 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

XLIV. W okresie od grudnia 2001r. do marca 2002r. w R., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) S.A. z/s w R. co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych wynajął spycharkę (...)nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego za jej najem, czym doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.997,51 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

XLV. W okresie od września 2002r. do marca 2003r. w R. i W., będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych wynajął od firmy (...) Sp. z o.o. z/s w R. walec drogowy m-ki A. i spycharkę m-ki L. oraz od (...) Sp. z o.o. z/s w W. 2 spycharki i 2 walce nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego za ich najem, czym doprowadził w/w podmioty do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie nie mniejszej niż 22.868 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

XLVI. W okresie od lipca 2002r. do listopada 2002r. w D., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) J. M. z/s w R. co do możliwości zaciągania i wywiązywania się ze zobowiązań finansowych zlecił w/w firmie usługi transportu kamienia i piasku i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego wynikającego z faktur z dnia 31.07.2002r. nr (...), z dnia 31.08.2002r. nr (...), z dnia 30.09.2002r. nr (...), z dnia 30.09.2002r, (...), z dnia 31.10.2002r. nr (...) i z dnia 29.11.2002r. nr (...) doprowadził wymieniony podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 31.013,37 zł, tj. o przestępstwo z art 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

XLVII. W okresie od marca 2003r. do lipca 2003r, S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielem podmiotu gospodarczego (...) z/s w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli firmy (...) s.c. z/s w S. co do możliwości zaciągania zobowiązań finansowych wynajął koparkę dla wykonania robót przy budowie obwodnicy S. - B. i nie mając zamiaru uregulowania zobowiązania finansowego za jego najem, wynikającego z wystawionych faktur VAT nr (...) z dnia 01.04.03r., nr (...) z dnia 01.05.03r., nr (...) z dnia 03.06.03r. i nr (...) z dnia 01.07.03r. doprowadził w/w podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 54.314,40 zł, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 28 września 2016 roku, sygn. akt IVK 133/14, Sąd Okręgowy w Gliwicach uznał oskarżonego K. W. za winnego czynów opisanych w pkt. I-XXVII, XXXI-XLVII, przyjmując, iż czynów tych, stanowiących ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. (pkt. VI-VII, XI, XXI, XXV, XXXIV-XXXIX) oraz z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (pkt. I-V, VIII-X, XII-XX, XXII-XXIV, XXVI-XXVII, XXXI-XXXIII, XL-XLVII), dopuścił się działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na jedną karę 2 lat pozbawienia wolności (punkt pierwszy wyroku).

W punkcie drugim wyroku uznał oskarżonego K. W. za winnego czynów opisanych w pkt. XXVIII-XXX, przyjmując, iż czynów tych, stanowiących ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i zast. art. 12 k.k., dopuścił się działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za to na mocy art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na jedną karę 1 roku pozbawienia wolności

W punkcie trzecim wyroku, na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k., orzekł wobec oskarżonego K. W. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

W punkcie czwartym wyroku, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonego K. W. od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego K. W., który zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu:

I. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, a to:

a. art. 4 kpk, art. 5 § 1 kpk i art. 7 kpk, poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów i błędne uznanie, pomimo braku wystarczających dowodów obalających domniemanie niewinności, iż oskarżony nie miał zamiaru uregulowania należności już w momencie składania zamówienia każdemu z pokrzywdzonych z osobna,

b. art. 4 kpk, art. 5 § 1 kpk i art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów i nieuwzględnienie dowodów podważających oskarżenie, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego uznania, iż niewiarygodne jest twierdzenie oskarżonego, iż nie miał zamiaru popełnienia przestępstwa,

c. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów, albowiem Sąd błędnie uznał, że w pełni wiarygodne są zeznania świadka S. C., co było konsekwencją:

- niezauważenia istotnych rozbieżności w wersji świadka – raz świadek kategorycznie wskazuje, że nie pokazano mu żadnych dokumentów obrazujących wycenę najmu sprzętu K. W. dla (...), a za chwilę po zrozumieniu, że taka wersja jest korzystna dla oskarżonego świadek postanowił wskazać, że „o ile sobie przypomina” widział dokumenty zaniżające cenę,

- braku szczególnie krytycznej analizy zeznań świadka, która to była konieczna z uwagi na konflikt świadka z K. W.,

- niezauważenia, iż w aktach brak jest jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego zniżenie cen przez K. W., w szczególności brak jest dokumentacji z firmy (...) czy zeznań prezesa B., które by potwierdziły wersję świadka, a podważyły wersję K. W.,

d. art. 4 kpk w zw. z art. 170 § 1 kpk poprzez oddalenie wniosków dowodowych obrońcy oskarżonego w zakresie dowodu z nowej opinii biegłego z rachunkowości,

e. art. 210 kpk poprzez uznanie, iż opinia biegłej z zakresu rachunkowości jest pełna, rzetelna i jasna oraz może stanowić kluczowy dowód przy ustalaniu podstawy faktycznej sprawy, pomimo tego, że:

- biegła wydając opinię naruszyła szereg reguł przewidzianych w Krajowych Standardach Rachunkowości, w szczególności w regułach opisanych w Krajowym Standardzie Rachunkowości nr 3 „Nie zakończone usługi budowlane” co wyrażało się m.in. w wydaniu opinii pomimo braku wielu dokumentów istotnych z punktu widzenia analizy sytuacji finansowej oskarżonego, nieuwzględnieniu specyfiku branży budowlanej i zasad rozliczeń, które tam funkcjonują, zbagatelizowaniu wiarygodności określanych przez oskarżonego w wezwaniach do zapłaty, pozwach oraz ugodach,

- biegła w swojej opinii naruszyła zasady wynikające z kodeksu etyki zawodowych księgowych, co wyrażało się m.in. w tym, że biegła pisze wprost, że nie dysponuje dokumentacją księgową ani dowodami księgowymi, aczkolwiek wyraża autorytatywną opinię na temat sytuacji finansowej K. W.,

- biegła naruszyła w sposób oczywisty obowiązujące przepisy kodeksu cywilnego w zakresie w jakim stwierdziła, iż odsetki przedawniają się po upływie okresu 3 lat w sytuacji, gdy roszczenie główne przedawnia się z okresem 2 lat, w konsekwencji zawyżyła wyliczenia odsetek uwzględniając te, które uległy już przedawnieniu,

- biegła nie uwzględniła w swoich wyliczeniach nieruchomości opisanej w aktach sprawy, choć sama na rozprawie przyznała, że z całą pewnością nieruchomość ta miała wartość przynajmniej 200.000 złotych,

- biegła nie zwróciła uwagi, że wykazane w deklaracjach podatkowych straty wynikały z konieczności wykazania kosztów poniesionych na realizację kontraktów budowlanych bez możliwości zaewidencjonowania przychodów z ich realizacji z uwagi na brak protokołów odbiorów końcowych prac głównych i dodatkowych,

- biegła nie uwzględniła, że strata podatkowa to nie jest realny wynik ekonomiczny i zdarza się, że znacznie od niego odbiega i konieczne w związku z tym jest szczegółowe przeanalizowanie pełnej dokumentacji księgowej i odniesienie jej do realiów rynkowych panujących w badanym okresie,

- biegła w ogóle nie analizowała, czy ugody w których jedną ze stron był K. W. obejmowały zrzeczenie się dalszych roszczeń czy też nie,

- biegła nie uwzględnia wierzytelności K. W. przeniesionych drogą cesji na inny podmiot, które to wierzytelności faktycznie istniały i zostały w toku postępowania potwierdzone przez M. N.,

- biegła w większości przypadków sumuje zobowiązania K. W. nie uwzględniając, czy zostały one w jakimkolwiek zakresie zaspokojone,

f. art. 410 kpk w zw. z art. 4 kpk poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z:

- dowodu z dokumentu – protokołów z negocjacji na kwoty 1.827,745,60 złotych (protokół z negocjacji 1.10.2002), 14.441.745,60 złotych (protokół z negocjacji z dnia 22.11.2002), 15.498.088,97 złotych (protokół negocjacji z 24.11.2002), 127.009,58 złotych (protokół z negocjacji z 28.01.2003), co potwierdza, że K. W. mógł oczekiwać, że w przypadku rzetelnego wywiązania się z ustaleń otrzyma wynagrodzenia, które pozwolą mu nie tylko pokryć koszty, ale również wypracować znaczny zysk,

- potwierdzenia sald z 22.06.2004r. na okoliczność posiadania przez K. W. nieuregulowanej należności w wysokości 34.580 złotych od (...) Sp. z o.o.,

- wezwań do zapłaty kierowanych przez K. W. do swoich dłużników, które załączono do pisma obrońcy z dnia 13.07.2016r., które obrazowały wielość wierzytelności, jakie nie zostały zapłacone K. W.,

- informacji o wysokości nadpłat z Urzędów Skarbowych,

- dowodu uznanego za wiarygodny w całości, a zatem dowodu, który powinien stanowić podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, tj. zeznań Z. O., który wskazuje, że:

a. „zawsze zamawiający dąży do tego, żeby zapłata była mniejsza negocjując stawki, tak zawsze było i jest”,

b. „na pewno były przestoje w pracy, były to tereny podmokłe, na pewno wystąpiły przestoje, których wcześniej nie planowano, nastąpił wyciek wody ze skarp, nigdy dokumentacja geodezyjno – geologiczna nie jest precyzyjna”,

c. zamawiający nigdy nie uwzględniał wszystkiego co było przedmiotem roszczenia. Zawsze zamawiający uznaje, że koszty są za wysokie”,

- dowodu uznanego za wiarygodny w całości, a zatem dowodu, który powinien stanowić podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, tj. zeznań J. P., który wskazuje, że:

a. „teren był dość trudny, był tam wytrysk wody ze skarp, teren był obniżony”,

b. „nie pamiętam, czy należności były płacone w czasie przestojów, trudności”,

- dowodu uznanego za wiarygodny w całości, a zatem dowodu, który powinien stanowić podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, tj. zeznań K. G., który wskazuje, że:

a. „w budownictwie przychody mają miejsce po odbiorze wykonanych robót, a ma miejsce wielkie zaangażowanie sprzętu, pracowników, materiałów”,

b. „Pan W. zapłacił częściowo swoim podwykonawcom, dostawcą, pieniądze szybko się rozeszły i powstały zaległości”,

c. „koszty, które określiłem jako wysokie były związane z działalnością firmy. Nie wydaje mi się żeby dochodziło do wydatków, które nie związane byłyby z prowadzonymi pracami”,

d. wydaje mi się, że były takie sytuacje, że po wystawieniu faktury nie wpływały należności, a my byliśmy zobowiązani rozliczyć podatek VAT i dochodowy”,

e. „ja wiem, że były problemy z egzekwowaniem pewnych należności, wiem, że Pan W. jeździł do K. w tej sprawie. Kontrahenci realizowali płatności nieterminowo”,

- dowodu uznanego za wiarygodny w całości, a zatem dowodu, który powinien stanowić podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, tj. zeznań J. T., który wskazuje, że:

a. „Bo to chodzi o firmę (...)?. Wtedy pieniądze firma miała, tylko nie chciała płacić. Ja mówię o firmie (...)”,

b. „Wiem, że ogólnie był wielki problem z płaceniem w tej firmie i jest tak do dzisiaj. Ja też współpracowałem z firmą (...). Z rozliczeniami z tą firmą było bardzo ciężko”,

c. „jak robiliśmy jako podwykonawcy nie było frontów robót, jak spisywaliśmy umowę to wszystko jest ok, będą przygotowane fronty robót (...), później byłem obciążony przez firmę, którą wynająłem do prac, ponieważ były przestoje, bo nie było frontów robót”,

d. „robiło się dzień, dwa dni, potem się stało 4 – 5 dni, nie było odpowiedniej organizacji”,

e. „jeśli ktoś nie dostaje zapłaty za wykonaną pracę to ta osoba nie może zapłacić za sprzęt, pracownikom, na ZUS i jest tragedia w firmie”,

- dowodu uznanego za wiarygodny w całości, a zatem dowodu, który powinien stanowić podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, tj. zeznań W. W., który wskazuje, że:

a. „Główną przyczyną naszego zejścia z prac to były postoje niezawinione z naszej strony”,

b. Były problemy, nie było płynności pracy, nie było płynności w odbiorach robót”.

II. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjęty za podstawę który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że:

a. oskarżony miał zamiar nieuregulowania płatności już w momencie składania zamówienia i zamiar ten występował przy każdym pokrzywdzonym, choć z materiału dowodowego należy wyciągnąć wnioski odmienne, a to m.in. z uwagi na:

- wielomilionowe wynagrodzenia, która miała przypaść K. W. w związku z planowanymi pracami, a które to wynagrodzenie ustalano w protokołach negocjacji,

- regulowanie należności przez K. W. w początkowej fazie inwestycji i uregulowania pewnych wierzytelności w całości,

- pojawienie się strat z uwagi na opóźnienia wywołane nierzetelnym działaniem podmiotów, które zlecały prace K. W.,

- braku możliwości rozliczenia wielu prac z uwagi na brak dokonania odbiorów przez zlecających prace K. W.,

- finalne zaniżanie wypłacanych K. W. kwot przez podmioty zlecające mu prace,

- regulowania należności publicznoprawnych i to nawet w sytuacji braku uregulowania faktury przez podmiot, który zlecał oskarżonemu prace,

- angażowanie wszystkich środków pieniężnych uzyskiwanych od podmiotów zlecających K. W. prace w kontynuację robót oraz spłatę zaległych zobowiązań wobec podwykonawców,

b. oskarżony działał w celu uzyskania korzyści majątkowej choć z materiału dowodowego wynika, że wszelkie środki pieniężne otrzymywane od podmiotów zlecających K. W. przeznaczal na kontynuację robót oraz spłatę zaległych zobowiązań wobec podwykonawców,

c. oskarżony wprowadził w błąd każdego z pokrzywdzonych, choć z materiału dowodowego wynika, że część podwykonawców z K. W. rozpoczynała współpracę nie na skutek zapewnień składanych przez oskarżonego, ale na skutek polecenia firmy K. W. przez inne osoby, których oskarżony nigdy nie prosił o pomoc w poszukiwaniu podwykonawców lub też samodzielnie proponowały swoje usługi, gdy zobaczyły, iż realizowana jest tak duża inwestycja,

d. oskarżony zaniżał ceny swoich usług choć w toku postępowania nie przedstawiono jakiegokolwiek dowodu z dokumentów, który potwierdziłby taką okoliczność, a świadek, który swoimi zeznaniami obciążał K. W. jest skonfliktowany z oskarżonym, a nadto w tej kwestii istotnie zmieniał swoje wersje.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego K. W. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Natomiast z ostrożności procesowej, gdyby Sąd nie podzielił powyższych wniosków, zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego, a to art. 91 § 1 kk poprzez błędne zastosowanie ciągu przestępstw w miejsce czynu ciągłego przyjętego przy pierwotnej kwalifikacji,

2. Błąd w ustaleniach faktycznych wyrażający się w przyjęciu, że oskarżony dopuścił się czynów przestępnych w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, choć w oparciu o zebrany materiał dowodowy nie sposób przyjąć, że w każdym przypadku, tj. w stosunku do każdego pokrzywdzonego i każdego nieuregulowanego zobowiązania zostały spełnione przesłanki zastosowania konstrukcji ciągu przestępstwa,

3. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary poprzez orzeczenie kar jednostkowych w wysokości 2 lat pozbawienia wolności i 1 roku pozbawienia wolności i w konsekwencji kary łącznej w wysokości 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i to bez warunkowego zawieszenia kary.

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, a nadto o nie obciążanie oskarżonego kosztami postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego K. W. nie zasługuje na uwzględnienie. Wbrew bowiem podniesionym w niej zarzutom oraz argumentacji powołanej w ich uzasadnieniu, Sąd I instancji poczynił w przedmiotowej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które oparł na rzetelnej, krytycznej i obiektywnej analizie i ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie uchybiając tym samym regułom ocen wynikającym z dyspozycji art. 4 i 7 kpk. Nie dopuścił się również Sąd Okręgowy obrazy art. 410 kpk, albowiem uzasadnienie zaskarżonego wyroku przekonuje o tym, że podstawę wydanego rozstrzygnięcia stanowił całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy. Sąd I instancji nie uchybił również dyspozycji art. 5 par. 2 kpk. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 25.04.2007r., III KK 46/07, Prok. i Pr. 2008/2/5), nie dochodzi do naruszenia dyrektywy zawartej w art. 5 § 2 k.p.k. wtedy, gdy wprawdzie istnieją dwie grupy przeciwstawnych sobie dowodów, ale ustalając przebieg wydarzeń sąd orzekający oprze się na dowodach, które wspierają przyjęty stan faktyczny z jednoczesnym przedstawieniem argumentacji przemawiającej za takim wyborem i wskazaniem dlaczego nie dał wiary

dowodowi przeciwnym, a taka właśnie sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie zwłaszcza, iż Sąd I instancji w przekonywujący sposób podał powody, dla których odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego K. W..

I tak, w pierwszej kolejności podkreślić należy, że w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że kontrahent w transakcji dwustronnej nie ma obowiązku ujawnienia sytuacji materialnej swojej firmy, niemniej jednak tylko wówczas nie będzie to miało charakteru wprowadzenia w błąd w rozumieniu przepisu art. 286 § 1 k.k., gdy podmiot taki przy zachowaniu reguł kupieckich, którym druga ze stron umowy ma prawo ufać, będzie miał faktyczną możliwość realizacji przyjętego na siebie umownie zobowiązania w dacie jego powstania, bez świadomego powodowania szkody w majątku swego wierzyciela. W przeciwnym razie tworzenie fikcji poprzez zatajanie faktycznego standingu firmy jest kreowaniem mylnego wyobrażenia o możliwościach spłaty zadłużenia w umówionym terminie, a nie w ogóle w czasie bliżej nieoznaczonym, prowadzące do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, stanowi przestępstwo oszustwa i jest formą zadłużenia w rozumieniu prawa cywilnego opartego na czynie niedozwolonym (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 kwietnia 2000 r., II AKa 71/00 (OSA 2001/7-8/54, Biul.SAKa 2000/3/4). Przyjmuje się również, że dla przestępstwa oszustwa nie ma potrzeby wykazywania, że w chwili zawierania umowy sprawca nie miał zamiaru wywiązać się ze zobowiązania, gdyż wystarczającym jest ustalenie, że pokrzywdzony nie zawarłby umowy, gdyby wiedział o okolicznościach, które były przedmiotem wprowadzenia go w błąd przez sprawcę. Do wprowadzenia w błąd skutkującego niekorzystnym rozporządzeniem mieniem wystarczające jest więc celowe wywołanie błędnego wyobrażenia o okolicznościach decydujących o rozporządzeniu lub sposobie rozporządzenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 sierpnia 2016 r., II AKa 194/16 (LEX nr 2109571). O niekorzystności rozporządzenia mieniem przesądza bowiem ocena rozporządzenia z punktu widzenia interesów osoby rozporządzającej lub innej osoby pokrzywdzonej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30.08.2000r., V KKN 267/00, OSNKW 2000/9-10/85 oraz Kodeks karny, Część szczególna, Tom III, Komentarz pod red. A. Zolla, WK 2016, teza 66 do art. 286 kk).

Innymi słowy, w sytuacji, gdy w czasie zawarcia zobowiązania podmiot je zaciągający nie dysponuje środkami umożliwiającymi na wywiązanie się z niego w sposób zgodny z zawartą umową i zaspokojenie kontrahenta uzależnia od pozyskania środków pochodzących z przedsięwziętych przez siebie przedsięwzięć gospodarczych (a zatem od zdarzeń przyszłych i niepewnych), to winien o tym kontrahenta poinformować, aby umożliwić mu podjęcie decyzji co do rozporządzenia własnym mieniem ze świadomością wskazanych uwarunkowań. Wyłącznie przy zachowaniu tego warunku nie dojdzie do wprowadzenia kontrahenta w błąd. W takim wypadku kontrahent ma bowiem świadomość, że uzyskanie zapłaty za sprzedany przez niego towar, czy też świadczoną usługę, uzależnione jest od powodzenia przedsięwzięcia gospodarczego realizowanego przez drugą stronę umowy i decydując się na jej zawarcie, działając w ramach ryzyka gospodarczego, godzi się na to.

W świetle uwag naprowadzonych wyżej, w pierwszej kolejności zachodzi potrzeba ustosunkowania się do tych zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego K. W., które skierowane są przeciwko przyjętej przez Sąd I instancji opinii, wydanej przez biegłą z zakresu rachunkowości D. Ż., albowiem rzeczywiście stanowiła ona istotny dowód służący ustaleniu sytuacji finansowej firm oskarżonego w chwili zaciągania zobowiązań objętych zarzutami.

I tak, odnosząc się do zarzutu z punktu I.d. oraz zarzutów z punktów I.e.i – I.e.ix., apelacji obrońcy oskarżonego K. W., stwierdzić należy, że biegłą z zakresu rachunkowości D. Ż., odniosła się w ustnej opinii uzupełniającej (k. 5147 – 5150, t. XXVIII) w sposób rzeczowy i miarodajny do szeregu zarzutów, podniesionych w piśmie procesowym obrońcy z dnia 06.04.2016r. (k. 5125 – 5129, t. XXVIII). W tej sytuacji, Sąd Okręgowy w uzasadniony sposób, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu wydanego postanowienia (k. 5208, t. XXIX), oddalił wnioski obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu rachunkowości. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że zarzuty podniesione we wskazanym piśmie procesowym w znacznej mierze pokrywają się z zarzutami podniesionymi w apelacji.

W dalszej kolejności przypomnieć należy, że w wydanej opinii biegłą stwierdziła, że w latach 2002 – 2004, K. W. prowadzący działalność gospodarczą pod firmami: PHU (...) oraz (...) s.c., był w niekorzystnej sytuacji finansowej. Jego majątek nie wystarczał na spłatę zaciągniętych zobowiązań. W ocenie biegłej sytuacja finansowa K. W., a tym samym w/wym podmiotów gospodarczych, nie pozwalała na przyjęcie założenia, iż dalsze zaciąganie zobowiązań przez

oskarżonego pozwoli na spłatę istniejących wierzytelności i zapewni poprawne funkcjonowanie prowadzonych przez niego podmiotów gospodarczych. W latach 2002 – 2004 firmy oskarżonego notowały straty, zaś suma należności wykazywanych przez oskarżonego, które mu przysługiwały, była corocznie znacznie niższa, niż suma jego zobowiązań.

Mając zatem w polu widzenia zarzuty podniesione w apelacji, skierowane przeciwko miarodajności opinii wydanej przez biegłą D. Ż., dla oceny ich zasadności w kompleksowym ujęciu, należy w szczególności zwrócić uwagę na fakt, że wnioski biegłej, wyprowadzone na podstawie analizy tych dokumentów, którymi biegła dysponowała, korespondują z zeznaniami świadka K. G., pełniącego funkcję głównego księgowego w firmie oskarżonego w okresie od lipca 2002r. do września 2003r. Mianowicie świadek K. G., będący księgowym z ponad kilkunastoletnim doświadczeniem, a zatem osobą posiadającą zarówno odpowiednią wiedzę, jak i doświadczenie zawodowe, a ponadto z racji sprawowanej funkcji, mającą dostęp do materiałów źródłowych podał (k. 3261 – 3262, t. XVIII), że „przejmując dokumenty księgowe firmy (...) stwierdziłem, że podmiot ten jest na stracie finansowej w kwocie około 200 tys. złotych (...), istniejąca strata finansowa według mojej wiedzy wynikała z wysokich kosztów świadczenia usług w stosunku do uzyskiwanych przychodów (...), moim zdaniem firma (...) nie miała zdolności kredytowej i zarazem zdolności do zaciągania jakichkolwiek zobowiązań finansowych. Według mojej oceny jako księgowego tego podmiotu najlepszym rozwiązaniem w tej sytuacji było ogłoszenie upadłości firmy (...), gdyż jej utrzymywanie generowało ciągle straty, na koniec 2002r. z tego co pamiętam straty te sięgały już około 1 mln złotych. Majątek firmy według wartości zakupu sprzętu (koparki, dwóch walców i dwóch spychaczy) opiewał na kwotę około 150 tys. złotych. Jednak wartość ich zbycia jak sądzę byłaby niższa na około 80 tys. złotych. Wartość majątku firmy (...) nie pozwoliłaby na rozliczenie wszystkich wierzycieli. W roku 2003 strata finansowa firmy powiększała się”. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na fakt, że szacowana przez świadka strata firmy (...) na koniec 2002r. odpowiada co do rzędu wielkości stracie ustalonej przez biegłą, jak również z ustaleniami biegłej w pełni koresponduje twierdzenie świadka o pogłębieniu się straty finansowej firmy w 2003r. Znamienne są również dalsze zeznania świadka, w których podał on, że oskarżony w 2003r. zaprzestał wypłacać pracownikom wynagrodzenia, zaś on sam, widząc sytuację finansową firmy, zapewnienia oskarżonego o tym, że „firma stanie na nogi”, oceniał jako „wylądowanie na obietnicy i mrzonki pana W.”. Konkludując świadek K. G. zeznał, że „kondycja finansowa firmy (...) przez okres jego zatrudnienia była bardzo zła i nie rokowała żadnego polepszenia”.

Koherentność zeznań świadka i ustaleń poczynionych przez biegłą powoduje, że wbrew podniesionym zarzutom, jako prawidłowe i uzasadnione ocenić trzeba stanowisko Sądu I instancji, wyrażające się w uznaniu opinii biegłej za miarodajną. Najbardziej bowiem istotnym wnioskiem z niej płynącym, znajdującym pełne oparcie w zeznaniach świadka K. G., jest ustalenie, że oskarżony K. W. w czasie zaciągania zobowiązań objętych zarzutami, nie dysponował środkami finansowymi pozwalającymi na wywiązanie się z nich w sposób zgodny z porozumieniem i sytuacja ta pogłębiała się, zaś właśnie te okoliczności, oceniane w powiązaniu z okolicznościami omówionymi niżej, dają pełne podstawy do uznania zachowań oskarżonego za oszukańcze w rozumieniu przepisu art. 286 § 1 kk.

W ślad za Sądem I instancji, stwierdzić bowiem trzeba, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oskarżony K. W. nie tylko nie ujawniał wobec pokrzywdzonych niekorzystnej sytuacji ekonomicznej prowadzonych przez siebie podmiotów gospodarczych, ale wręcz przeciwnie, zawierając kolejne zobowiązania zapewniał kontrahentów o własnej wypłacalności, dobrej kondycji finansowej prowadzonych przedsiębiorstw, gwarantował im, że płatności zostaną uregulowane. Miały też miejsce sytuacje, w których oskarżony wprawdzie nie czynił wobec kontrahenta żadnych deklaracji odnośnie sytuacji ekonomicznej prowadzonych firm, ten zaś jej nie badał, niemniej okoliczność ta pozostaje irrelevantna z punktu widzenia karno – prawnej oceny zachowania oskarżonego, albowiem wprowadzenie w błąd, w rozumieniu przepisu art. 286 § 1 kk, może nastąpić zarówno przez działanie, jak i przez zaniechanie. Może zatem przybierać postać przemilczenia, a więc nie przekazania przez sprawcę informacji dotyczących prawdziwego stanu rzeczy (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 października 2015 r., II AKa 360/15 (LEX nr 2019441)). Słusznie również Sąd Okręgowy podniósł, że o oszukańczym charakterze działań oskarżonego K. W. świadczą także jego zachowanie następcze, wyrażające się w unikaniu kontaktów z kontrahentami, w sytuacji nie zapłacenia im, bądź uregulowania należności jedynie w części, czy też zwodzenia ich poprzez zapewnienia, że należność została już uregulowana w drodze przelewu, podczas gdy w rzeczywistości nie miało to miejsca.

Trafnie także Sąd I instancji podniósł, że symptomatyczne dla globalnej oceny zachowania oskarżonego K. W. jest jego postępowanie polegające na tym, że sprzęt, który wynajął od spółki (...), podnajął następnie firmie (...) za cenę o około 20% niższą od tej, którą sam winien był zapłacić (...).

Jest faktem, że okoliczność tą, Sąd I instancji ustalił wyłącznie na podstawie zeznań świadka S. C. – dyrektora działu sprzętowego w (...) S.A. – niemniej Sąd Okręgowy miał pełne podstawy po temu, aby zeznania tego świadka uznać za wiarygodne i w konsekwencji za miarodajne. Zauważyć bowiem trzeba, że świadek S. C. wskazaną okoliczność podnosił w sposób konsekwentny, a mianowicie zarówno w zeznaniach z dnia 12.09.2007r. (k. 3088 – 3089, t. XVII), jak i w zeznaniach z dnia 25.03.2015r. (k. 4871 – 4872, t. XXVII). Co istotne, zeznania świadka nie mają charakteru ogólnikowego. Wręcz przeciwnie, już podczas pierwszego przesłuchania S. C. w sposób bardzo konkretny wskazał źródło pochodzenia podanej informacji, natomiast podczas drugiego ze wskazanych wyżej przesłuchań w przekonujący sposób wyjaśnił, jak doszło do ujawnienia omawianej okoliczności. Nie deprecjonuje przy tym wiarygodności zeznań świadka fakt, że podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 25.03.2015r. najpierw podał, że „prezes L. nie okazywał nam na tą okoliczność żadnych dokumentów”, po czym zeznał, że „o ile sobie teraz przypominam, to L. pokazał nam na okoliczność niższych cen jakiś dokument”, albowiem zważyć trzeba, że świadek składał zeznania po upływie ponad 10 lat od czasu, w którym miały miejsce relacjonowane zdarzenia, a zatem naturalnym jest, że w pierwszym momencie mógł nie pamiętać o okoliczności w postaci przedstawienia dokumentów i okoliczność tą przypomnieć sobie dopiero po chwili zastanowienia. Jako niemiarodajne ocenić także trzeba twierdzenie apelującego o skonfliktowaniu świadka z oskarżonym.

Stąd za bezzasadne uznać także trzeba zarzuty z punktów I.c.i – I.c.iii. apelacji obrońcy.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika także, że oskarżony K. W., zatajając wobec pokrzywdzonych własną sytuację ekonomiczną, bądź kreując ją w sposób niezgodny z rzeczywistością, uzależniał zaspokojenie kontrahentów (bez ich wiedzy i zgody w tym zakresie) od powodzenia własnych przedsięwzięć gospodarczych, których zrealizowaniu służyły notabene kontrakty zawierane z pokrzywdzonymi. Innymi słowy oskarżony, nie informując o tym pokrzywdzonych, miał pełną świadomość, że w najlepszym wypadku będzie mógł ich zaspokoić tylko i dopiero wówczas, gdy sam osiągnie zysk z realizowanych przedsięwzięć gospodarczych. Ponieważ, jak już wyżej wskazano, zaciągnięcie zobowiązania z jednoczesnym uzależnieniem wywiązania się z niego od powodzenia własnego przedsięwzięcia gospodarczego, tylko wówczas nie będzie nosiło znamion działania oszukańczego, jeżeli nastąpi za wiedzą i zgodą kontrahenta, za chybione uznać trzeba te zarzuty apelacji, poprzez które obrońca chce wykazać, że nieuregulowanie zobowiązań wobec części kontrahentów spowodowane było zaistnieniem okoliczności od oskarżonego niezależnych, a związanych z obiektywnymi trudnościami „technicznymi” w zakresie prowadzonych robót, czy też brakiem solidności ze strony zleceńodawców (zarzuty z punktów I.f.i. do I.f.ix.). Raz jeszcze podkreślić trzeba, że w świetle wywodów przedstawionych wyżej, akcentowane przez obrońcę okoliczności są irrelewantne dla odpowiedzialności oskarżonego K. W., albowiem mogłyby one mieć znaczenie tylko wówczas, gdyby pokrzywdzeni, poinformowani o tym przez oskarżonego na etapie zawierania umowy, uświadamiali sobie (a zatem zawierając umowę akceptowali fakt), że zapłata za świadczone usługi, czy też dostarczony towar, uzależniona jest od powodzenia przedsięwzięcia realizowanego przez oskarżonego.

W świetle okoliczności naprowadzonych wyżej za chybione uznać także trzeba wszystkie te zarzuty apelacji, które podniesione zostały w rozwinięciu zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Ponieważ zarzut ten stanowi w istocie rzeczy konsekwencję, omówionych już dotychczas zarzutów obrazy przepisów prawa procesowego, zaznaczyć jedynie w tym miejscu należy, że poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, dawały pełną podstawę do przyjęcia, że oszukańcze postępowanie oskarżonego odnosiło się do wszystkich zarzuconych mu zachowań, albowiem wobec każdego z pokrzywdzonych, podejmowane było w takich samych warunkach i z takim samym nastawieniem. Słusznie także, Sąd Okręgowy uznał, że przestępnego charakteru zachowań oskarżonego nie wyłącza fakt, iż niektóre z rzeczonych należności spłacił w części, czy też to, że w odniesieniu do innych kontrahentów zaspokoił ich w całości, albowiem zachowanie takie warunkowało możliwość dalszego funkcjonowania oskarżonego na rynku. Raz jeszcze podkreślić trzeba, że w zakresie zachowań objętych zarzutem oskarżony K. W., działając

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzał pokrzywdzonych w błąd co do własnej sytuacji finansowej, czy to przez jej przemilczenie, czy też poprzez wykreowanie fałszywego wizerunku w tym zakresie, wywołując u pokrzywdzonych błędne przekonanie o własnej wypłacalności, a tym samym zdolności i zamiarze wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i dzięki temu doprowadził każdego z nich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. W konsekwencji, Sąd I instancji w sposób prawidłowy uznał, że oskarżony K. W. każdym z przypisanych mu zachowań wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa oszustwa (w trzech wypadkach w stosunku do mienia znacznej wartości). Działanie oskarżonego ukierunkowane bowiem było na osiągnięcie korzyści majątkowej i cechowało się zamiarem bezpośrednim kierunkowym, którym oskarżony obejmował zarówno okoliczność w postaci wprowadzenia pokrzywdzony w błąd, jak i to, że postępując w ten sposób doprowadza pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chciał wypełnienia tych znamion, albowiem ich zrealizowanie warunkowało osiągnięcie zamierzonego celu.

Wbrew podniesionemu zarzutowi zastrzeżeń nie wzbudza także ujęcie przez Sąd I instancji przypisanych oskarżonemu czynów w dwa ciągi przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w świetle poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych, uznanie przypisanych oskarżonemu zachowań za jeden czyn ciągle w rozumieniu art. 12 kk, stanowiłoby działanie nieprawidłowe, albowiem nie ma podstaw do przyjęcia, że każde z nich zrealizowane zostało w wyniku z góry powziętego zamiaru, przy czym nie opowiada rzeczywistemu stanowi rzeczy twierdzenie apelującego, iż w taki właśnie sposób zakwalifikowano „pierwotnie” zachowanie K. W.. W rzeczywistości bowiem oskarżonemu zarzucono popełnienie 47 przestępstw, kwalifikowanych z art. 286 § 1 kk, z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Na uwzględnienie nie zasługuje także zarzut rażącej niewspółmierności kary. Zważyć bowiem należy, że stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, a w konsekwencji wysokość kar za nie wymierzonych, musi być oceniana w sposób kompleksowy, co zresztą znajduje oparcie w dyspozycji art. 91 § 1 kk. Dla wymiaru kary istotna jest zatem nie tylko skala przestępczego działania, wyrażająca się zarówno w liczbie popełnionych przestępstw, jak i w ich sukcesywnym popełnianiu na przestrzeni stosunkowo długiego okresu czasu, ale również to, że oskarżony K. W. doprowadził pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości wynoszącej ponad 1.928.182 złotych. Powoduje to, że wymierzonych oskarżonemu kar jednostkowych, jak i orzeczonej wobec niego kary łącznej, nie sposób uznać za rażąco niewspółmierną w aspekcie rażącej surowości. Stąd też wyłącznie na marginesie warto zaznaczyć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem kara rażąco niewspółmierna to wyłącznie taka kara, której nie da się zaakceptować z powodu różnicy o randze zasadniczej, wręcz „bijącej w oczy” pomiędzy nią, a karą sprawiedliwą (zob. m.in. wyrok SA w Krakowie z 14.09.2005r., II AKa 165/05, KZS 2005/10/32; wyrok SA w Krakowie z 14.10.2008r., II AKa 132/08, KZS 2008/11/64), zaś tego rodzaju karą - w aspekcie rażącej surowości - kara wymierzona oskarżonemu K. W. z pewnością nie jest.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku.

SSA Piotr Filipiak SSA Michał Marzec SSA Robert Kirejew